

# כמה עולה להצטרף לקיבוץ

תחשיב מעודכן קובע: כדי להפוך לחבר קיבוץ ולממן בניית בית ותשתיות יש להשקיע 1.3 מיליון ש"ח • גם בני קיבוץ צריכים לשלם סכום דומה



יואב מרגלית. "פיתוח למנהיגות ולאחריות" | צילום: אביב לשם

## בנוס של קבע

קרן לעידוד בני קיבוץ לשירות קבע בכוחות הביטחון - תעניק מלגות כספיות אישיות בסך של 10,000 ש"ח

מוכירות התנועה הקיבוצית הח' ליטה על הקמת קרן לעידוד בני קיבוצים לשירות ארוך בצבא וב' כוחות הביטחון. הקרן - שתקרא "אחריי לעידוד השירות בקבע", ותמומן בשלב הראשון על ידי קמ"ע (קרן מרכזית לערבויות) של הת' נועה הקיבוצית, ולאורך הזמן גם ממקורות חיצוניים שיגויסו עברה - תעניק מלגות אישיות בסך של כ-10,000 ש"ח למשרתים בכוחות הביטחון בכלל ובקבע ארוך כצה"ל בפרט, על מנת לסייע במימון לימודים, דיוור, רכב או כל מטרה אחרת שעליה תחליט הנהלת הקרן. לקרן מונתה הנהלה ציבורית, בה ישתתפו בין השאר רחל רביץ יעקב (מנרה), ירון רם (מעגן-מיכאל), שאול סנקר (יד-מרדכי) ונציגי התנועה הקיבו' צית וקרן קמ"ע.

"רעיון הקמת הקרן עלה כחלק מהמאמץ שאנחנו עושים לעידוד השירות בקבע", מציין רכז מחלקת הביטחון, יואב מרגלית (נצדר-סרגני), המשמש כרכז הקרן. "הכוונה שלנו היא ליצור קשר עם כל הבנים וחברי הקיבוצים המשרתים כקצינים בקבע, להכיר אותם באופן ישיר ולהוקיר את פועלם. אנחנו רואים בקצונה בקבע פוטנציאל מנהיגותי מוביל ומופת אזהרה בחברה הישראלית".

האם התגמול הכספי נולד מתוך זיהוי הצרכים של משרתי הקבע, או בניסיון לעודד צעירים נוספים לחתום לקבע?

יואב מרגלית: "אין למשרתי הקבע בעיה כספית. הרעיון למלגה, אחת לשנה, בא כשחשבנו על דרכים לה' ביצע להם הוקרה. הרעיון הוא לייצר אווירה שמדרבנת לחתום קבע. הת' נועה הקיבוצית רואה את עצמה כמור' בילה בהרבה תחומים במדינה, וגם בתחום השירות המשמעותי כצה"ל". הדעה הרווחת היא שמספר בני הקיבוצים בקצונות הקבע פחת, ושאת מקומם תפסו "הכיפות הס' רוגות".

"זו דעה מוטעית. אנחנו יודעים על למעלה מ-600 משרתי קבע שכתור' בתם היא קיבוץ ודרגתם רביסרן ומ' עלה, והמספר עוד יותר גדול משום שיש גם כאלה שלא רווח עליהם מטעם הקיבוץ שלהם. אני חושב שאנחנו עושים עבודה לא פחות טובה מהצינונות הדתית, ואפילו יותר טובה, ואיננו צריכים להסתיר את זה".

נחמן גלבוע



בדרך לעתיד. מהו מחיר החיים בקיבוץ? | צילום: Shutterstock

פני בני המקום. "אנחנו צריכים לפתוח את הראש' לאפשרויות של צורות בנייה אחרות כדי להציע דיוור בריהגה לבנים ולעודד אותם להישאר בקיבוץ", אמרה דור. "רווקים וזוגות צעירים ללא ילדים, או עם ילד אחד, יכולים להתגורר בבתים דו-קומתיים, או בבנייה אינטנסיבית מסוגים שונים, בתחום שטח המחנה ובמתחמים לא-מבונים - עד שה' משפחה תורחב, וזאת בעלות נמוכה בהרבה".

לדברי דור, ניתן בעזרת יישום פתרונות חדשניים להרחיב את כמות היחידות הדיוור בקיבוץ ב-10% בממוצע על בסיס השטח הבנוי הקיים, וזאת כמוכן בכפוף לזכויות הנ' קבעות על-פי התוכניות הארציות. לפתור' נות אלה, היא מרגישה, יש חשיבות גדולה בקיבוצים שמוגבלים ביכולת ההתרחבות שלהם בשל מגבלות: יערות, נחלים, יישר' בים אחרים, כבישים וכו', ולכן עליהם למצות את הפוטנציאל שלהם בתוך השטח הנוכחי.

הקיבוצים, לדבריה, צריכים לאפשר דפוסי מגורים נרחבים הפונים למגוון קהלי יעד, לחתור לפתרונות צנועים יותר וזולים יותר, ולשמור על הרצפים הפתוחים, מרחבי המפ' גש והצביון המקומי.

בכנס הוצגה גם ההחלטה החדשה של רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) - מספר 506, המא' פשרת לקיבוץ לרכוש במרוכז את זכויות המגורים עבור כל החברים. לאחר רכישת הזכויות יוכל הקיבוץ להחל בבנייה או לה' עניק זכויות לחברים ללא כל מעורבות של רמ"י. ההחלטה החדשה מצטרפת למסלולים הקיימים לשיוך דירות, ולכן צריך כל קיבוץ לשקול ולהחליט על הערוץ הנכון עבורו מב' חינה כלכלית וחברתית.

החדש (בתוך הקו הכחול) יצטרכו לשלם בעידן החדש סכום דומה. כך עולה מתחשיב שהוצג בכנס בנושא בנייה בקיבוצים שער' כה א.ב. מתכננים, חברה בבעלות קיבוצים העוסקת בתכנון המגור הכפרי. בכנס הוצגו, בנוסף, רעיונות לתוספת בנייה והרחבה של קיבוצים, היכולים להביא להורדת העלויות, תוך התבססות על שימוש חדשני ויעיל בשטח הקיים של הקיבוץ ותוך שמירה על אופיו הכפרי.

מיכל דור, אדריכלית מהחברה, אמרה בכנס שהמצב הנוכחי, שבו צריך הון רב יחסית כדי להפוך לחבר קיבוץ, אינו בריא מבחינה חבר' תית, כיוון שהביררה בין האנשים נעשית על בסיס כספי, כך שבעלי הון זוכים לקדימות על

## אריק בשן

פעם, לא כל כך מזמן, מי שיצאה נפשו לחיות בחיק הטבע, בשוויון, בחברותא ובצוותא - בקיצור, חשק בחיים ערכיים בקיבוץ - כל שהיה צריך לוותר עליו זה עודף אגואיזם, להותיר מאחור קצת הרוניזם ולהרשים את החביירים בדרך אל הקלפי. היום, כך מגלה חברת "א.ב. מת' כננים" (א.ב.תכנון" בשמה הקודם), צריך מי שמעוניין להיכנס לחברות בקיבוץ להתכונן לפרידה מסכום ממוצע של 1.3 מיליון ש"ח - רובם תשלומים עבור הקרקע, והיתרה לפי' תוח תשתיות ועוד. גם בני קיבוץ המעוניינים לבנות את ביתם

# "נתינה שאין לה סוף"

שרון חן מקיבוץ אלונים, חייל בסיירת גולני, נפטר בפתאומיות • בני משפחתו החליטו לתרום את איבריו



צילום: מהאלבום המשפחתי

שרון חן ז"ל. "היה מוצלח בכל דבר שעשה"

ואהבה שאין לה סוף. "שרון היה תמיד מוצלח בכל דבר שעשה. הוא רכב עשרים שעות בשבוע, ועדיין מצא זמן לעזור לכל חבריו. הוא היה מבריק ומוכ' שר. הילד שלי היה תמיד ראשון, לא חשבתי שגם למותו הוא יגיע ראשון. אם היה שומע אותי עכשיו, הייתי אומר לו - תישאר, ילד' אהוב שלי, אני אלך במקומך לשמים. רק תי' שאר".

לבקשת המרכז הלאומי להשתלות איב' רים, נענתה משטרת התנועה ביום שלישי השבוע (11.11), וסייעה להעברת התרומה מבית החולים בנהריה, שם נקבע מותו, לבית החולים "בילינסון" בפתח-תקווה, שם בוצעו השתלות הכבד, הריאות והכליות, בתקווה שיצילו את חייהם של ארבעה אנשים.

שרון סיים בהצטיינות את לימודיו במ' גמת ביוטכנולוגיה בתיכון "ויצ"ו נהלל". הוא היה סגן אלוף הארץ באופני הרים בגיל 16, אלוף הארץ ברכיבת נג'ש (נגד השעון), וחלק מסגל נבחרת ישראל לאלפיפיות בפו' לין ובאיטליה. הוא התגייס לצבא לפני שנה, וימים ספורים לפני מותו עוד השתתף בריצת ניווט במסגרת אליפות צה"ל. שרון הותיר אחריו הורים, יוסי ואיריס, ושלושה אחים: רותם, רועי ורומי.

ייתרמו ויצילו חיים", אומרת גם אמו, איריס. "במותו הוא נתן חיים לאחרים, ואנחנו של' מים עם ההחלטה שקיבלנו". "זכינו למחווה יוצאת דופן מצד הנהלת בית החולים והצוות המטפל", מוסיף האב יוסי. "למרות היותו בטיפול נמרץ, הם אפשרו לחבריו ולבני המשפחה להגיע ולהיות לצדו על מנת להיפרד. אני יודע שהוא נותר אתנו ארבעה ימים כדי לתת לנו הזדמנות לעכל ולהיפרד. הוא היה ספורטאי מצטיין, אך הת' עקש להתגייס ליחידה המובחרת ביותר והיה במסלול ב'אגו'. ילד של העמק, עם נתינה

## אחיה ראב"ד וד"ר איתי גל, ynet

בני משפחתו של שרון חן מקיבוץ אלונים, חייל בסיירת "אגוז" שנפ' טר בפתאומיות בגיל 19 וחצי, הח' ליטו לתרום את איבריו על מנת להציל חי' אחרים. ניתוחי ההשתלה צפויים להציל את חייהם של ארבעה חולים.

ביום שלישי שעבר (4.11), לאחר תרגיל של הסיירת, שב שרון ז"ל לבסיסו. סמוך לחצות הבחינו חבריו כי הוא שרוע במיטתו ואינו נושם. תוך כרי מאמצי החיאה הוא פונה לבית החולים גליל בנהריה.

במהלך אשפוזו נקבע כי הוא סובל ממוות מוחי נשימתי. משפחתו החליטה לתרום את איבריו. "לאשתי יש כרטיס אדי', והיינו מדברים מדי פעם על החשיבות שבתרומת איברים", מספר יוסי חן, אביו של שרון. "היה ברור לנו שנסכים לתרום, כיוון שאם החיים שלו הלכו, לפחות ממות הזה נעניק חיים לאחרים. זה מה ששרון היה רוצה, וכך גם אמר לנו ללא כל ספק אחיו, שהיה הקרוב אליו".

"נושא השתלות האיברים עלה בשיחות בבית ואני יודעת ששרון היה רוצה שאיבריו